Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

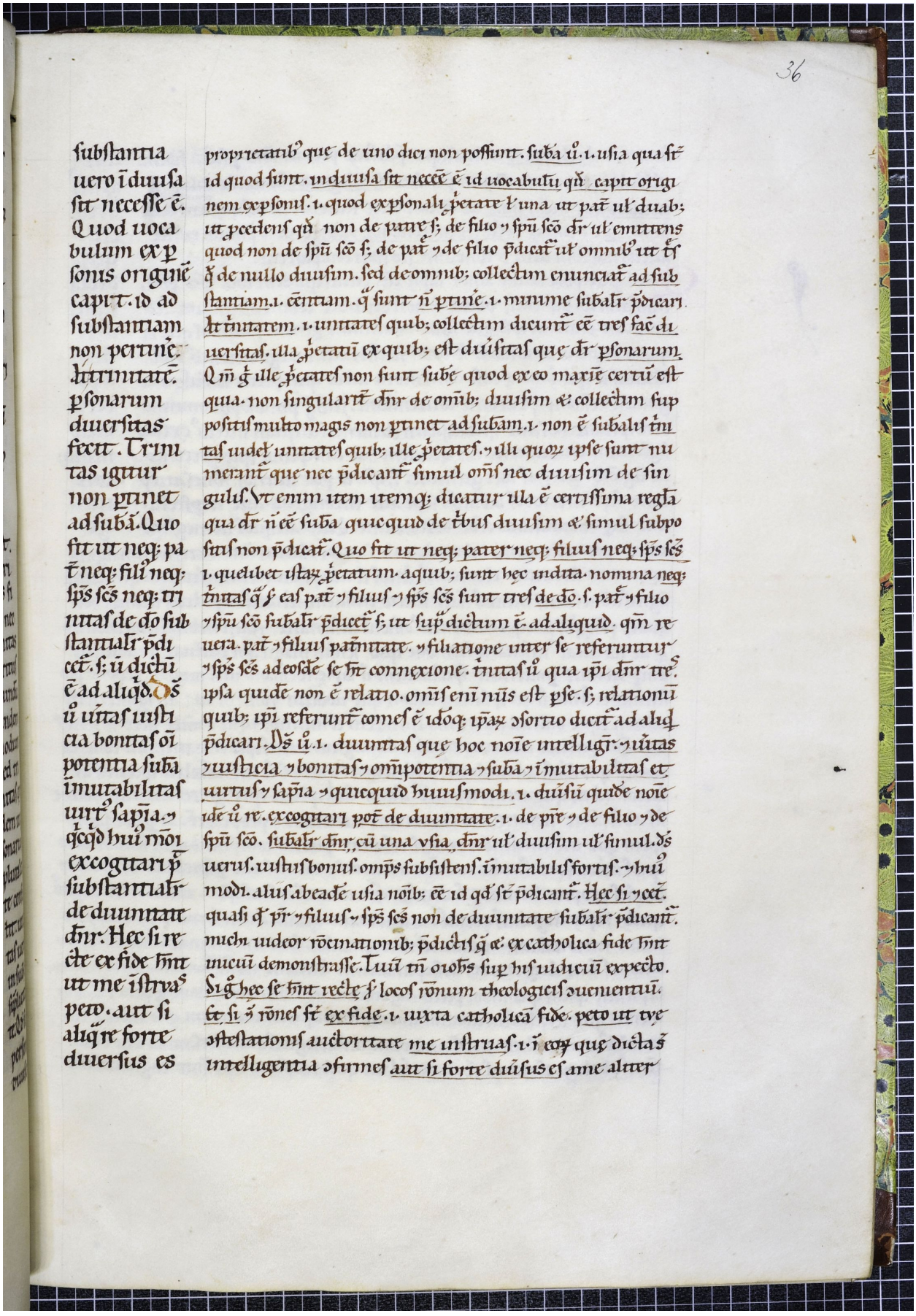

substantia uero in diuisa sit necesse e. Quod uocabulum exp sonis originē capit. id ad substantiam non pertinē. trinitatē. psonarum diuersitas facit. Trinitas igitur non pinet ad subā. Quo fit ut neq; pa neq; filiꝰ neq; spūs scūs neq; trinitas de do substantiali pdicēt. s; ū dictū ē ad aliqd. ds ū uitas iustitia bonitas oīpotentia subā īmutabilitas uirtꝰ sapīa. ꝫ qcqd huiꝰ modi excogitari p substantiali de diuinitate dnr. Hec si recte ex fide tñt ut me instruas peto. aut si aliq̄ re forte diuersus es

proprietatiꝫ quę de uno dici non possunt. subā ū. i. usia qua sūt id quod sunt. in diuisa sit necē ē id uocabulū qđ capit origi nem ex psonis. i. quod ex psonali ꝓpietate ꝑ una ut pat ut diuab; ut pcedens qđ non de pprie s; de filio ꝫ spū scō dr ut' emittens quod non de spū scō s; de pat ꝫ de filio pdicat ut' omniꝫ ut ds ꝙ de nullo diuisim. sed de omnib; collectim enunciat ad sub stantiam. i. ceritam. q̄ sunt n̄ prinē. i. minime subalr pdicari. dr trinitatem. i. unitates quib; collectim dicunt ee tres fac di uersitas. ulla ꝓpietatū ex quib; est duitas quę dr psonarum. Q̄m ꝙ ille ꝓpietates non sunt subę quod ex eo maxīe certū est quia. non singulart dnr de oīb; diuisim & collectim sup positis multo magis non pinet ad subam. i. non ē subalis trini tas unde unitates quib; ille ꝓpietates. ꝫ ulli quoꝝ ipse sunt nu merant quę nec pdicant simul oīs nec diuisim de sin gulis. Vt enim item itemq; dicatur ulla ē certissima regla qua dr n̄ ee suba quecquid de tribus diuisim & simul subpo sitis non pdicat. Quo fit ut neq; pater neq; filiuꝰ neq; spūs scūs. i. quelibet istaꝝ ꝓpietatum. aquib; sunt hec unitas. nomina neq; trinitas q̄ ꝙ eas pat ꝫ filiuꝰ ꝫ spūs scūs sunt tres de do. s. pat ꝫ filio ꝫ spū scō subalr pdicēt ꝙ; ut sup dictum ē. ad aliquid. qm re uera. pat ꝫ filiuꝰ patinitate. ꝫ filiatione inter se referuntur ꝫ spūs scūs ad eosde se tñ connexione. trinitas ū qua ipi dnr tres. ipsa quide non ē relatio. oīs enī nūs est ꝑse. s; relationū quib; ipi referunt comes ē ideoq; ipa ꝙ sortio dicit ad aliq̄ pdicari. ds ū. i. duinitas que hoc noīe intelligī. ꝫ iustitia ꝫ iustificia ꝫ bonitas ꝫ oīpotentia ꝫ subā ꝫ ī mutabilitas et uirtus ꝫ sapīa ꝫ quecquid huiusmodi. i. diuinū quide noīe ide ū re. excogitari pot de diuinitate. i. de pīre ꝫ de filio ꝫ de spū scō. subalr dnr. cū una usia dnr ut' diuisim ut' simul. ds ueruꝰ. iustus bonus. oīps subsistens. īmutabilis fortis. ꝫ huiꝰ modi. alius abeade usia noīb; ee id qđ st pdicant. Hec si ꝫ cet. quasi ꝙ pr ꝫ filiuꝰ ꝫ spūs scūs non de diuinitate subalr pdicant. mihi uideor rōnationib; pdictis ꝙ & ex catholica fide tñt mihi demonstrasse. Tuū tñ orōbs sup his iudiciū expecto. Si ꝙ hec se tñt recte ꝙ locos rōnum theologicis diuenientiū. te si ꝫ rōnes st ex fide. i. iuxta catholicā fidē. peto ut tue attestationis auctoritate me instruas. i. ī cuꝝ quę dicta s intelligentia affirmes aut si forte diuisus es ame aliter